

ע"פ 779/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 779/19

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע מיום 30.12.2018 בת"פ 10326-04-15
שניתן על-ידי כבוד השופט א' משניות

תאריך הישיבה: כ"ח בשבט התשע"ט (3.2.2019)

בשם המבקש: עו"ד יוסי לין

בשם המשיבה: עו"ד טל (אדיר) כהן

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצוע של עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 30.12.2018 (ת"פ 10326-04-15, השופט א' משניות).

2. ביום 12.9.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש נהג באופן מסוכן בעיר רהט בשעות אחר הצהריים של יום 2.4.2015 ופגע בנסיעתו ברכב ובניידת משטרה. המבקש הורשע לפיכך בעבירות הבאות: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 232(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף עמוד 1

275 לחוק ונהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. בגין הרשעתו, הושתו על המבקש עונש מאסר בפועל למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו, החל מיום 28.2.2019, ובנוסף לכך עונשים של מאסר על-תנאי, פסילה בפועל לתקופה של רישיון הנהיגה ופסילה שלו על-תנאי.

3. הערעור שהגיש המבקש נסב על הכרעת הדין וגזר הדין גם יחד. במרכזו של הערעור על הכרעת הדין עומדת טענה שעניינה טעות בזיהוי של המבקש, כאשר נטען כי נפלו פגמים רבים היורדים לשורשו של הליך הזיהוי.

4. בבקשה שבפני טוען המבקש כי סיכויי ערעורו טובים. המבקש מוסיף כי הוא נדון לתקופת מאסר שאינה ארוכה באופן יחסי, כך שאם לא יינתן עיכוב ביצוע בעניינו הוא ירצה חלק ניכר ממנה טרם יישמע ערעורו. בדיון שהתקיים בפני צוין כי המבקש היה עצור בעבר לתקופה קצרה, אך מאז הוגש כתב האישום נגדו בשנת 2015 הוא משוחרר ממעצר מאחורי סורג וברית, ובשלב זה כפוף לתנאים מגבילים מצומצמים ביותר. כן צוין, ודומה שאין על כך מחלוקת, כי המבקש סובל מקשיים נפשיים שאף טופל ואושפז בגינם בעבר.

5. המדינה מתנגדת לעיכוב הביצוע וטוענת כי סיכויי הערעור דלים, וזאת בהתחשב בכך שהוא נסב בעיקרו על ממצאי עובדה ומהימנות. המדינה מוסיפה וטוענת כי העונש שנגזר על המבקש אינו חמור באופן יחסי ואף מביא בחשבון את גילו הצעיר ונסיבותיו הייחודיות, וכי אין לייחס משקל רב לכך שהוא משוחרר במשך תקופה ארוכה.

6. לאחר שמיעת טענות הצדדים אני סבורה כי בנסיבות העניין, ובאיזון השיקולים הנדרשים, קיימת הצדקה להיעתר לבקשה ולהורות על עיכוב ביצוע עונשו של המבקש עד להכרעה בערעור (ראו: ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). נסיבותיו האישיות של המבקש אינן פשוטות, והוא משוחרר ממעצר מאחורי סורג וברית מאז הוגש כתב האישום נגדו, זה מספר שנים. ניתן להוסיף כי על המבקש הושת עונש מאסר בפועל שאינו מן הממושכים וערעורו נסב אף על הכרעת הדין. בנסיבות אלו עולה החשש כי המבקש ירצה חלק ניכר מעונש המאסר בפועל שנגזר עליו טרם יישמע ערעורו (ראו: ע"פ 5107/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.7.2018)).

7. סוף דבר: אני מורה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המערער עד להכרעה בערעור. שאר מרכיבי העונש נותרים בעינם.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ט (4.2.2019).

ש ו פ ט ת